

Ας κρατήσουν οι χοροί

Ας κρατήσουν οι χοροί και θα βρούμε αλλιώςτικά, στέκια
επαρχιώτικα βρε

ώσπου η σύναξις αυτή σαν χωριό αυτόνομο να ξεδιπλωθεί.

Μέχρι τα ουράνια σώματα, με πομπούς και με κεραίες
φτιάχνουν οι Έλληνες κυκλώματα κι ιστορία οι παρέες.

κάνει ο Γιώργος την αρχή, είμαστε δεν είμαστε τίποτα δεν είμαστε
βρε

κι ο Γιαννάκης τραγουδεί, άμα είναι όλα άγραφα κάτι θα βγει.

Και στης νύχτας το λαμπάδιασμα να κι ο Άλκης ο μικρός μας,
για να σμίξει παλιές κι αναμμένες τροχιές, με το ροκ του μέλλοντός
μας.

Ο ουρανός είναι φωτιές, ανεμομαζώματα, σπίθες και κυκλώματα
βρε

και παρέες λαμπιρές, το καθρέφτισμά τους στις ακρογιαλιές.

Και είτε με τις αρχαιότητες, είτε με ορθοδοξία
των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλο γαλαξία.

Να κι ο Μπάμπης που έχει πιει κι η Λυδία ντρέπεται
που όλο εκείνη βλέπετε βρε,

κι ο Αχιλλέας με τη ζωή μπρος στην Πολαρόντ κοιτούν γελαστοί.

Τότε η Έλενα η χορεύτρια σκύβει στη μεριά του Τάσου
και με μάτια κλειστά, τραγουδούν αγκαλιά, Εθνική Ελλάδος γεια
σου.

Τι να φταίει η Βουλή, τι να φταιν οι εκπρόσωποι,
έρημοι και απρόσωποι βρε

αν πονάει η κεφαλή, φταίει η απρόσωπη αγάπη που `χε βρει.

Μα η δικιά μου έχει όνομα, έχει σώμα και θρησκεία
και παππού σε μέρη αυτόνομα μέσα στην τουρκοκρατία.

Να μας έχει ο Θεός γερούς, πάντα ν' ανταμώνουμε
και να ξεφαντώνουμε βρε
με χορούς κυκλωτικούς κι άλλο τόσο ελεύθερους σαν ποταμούς.
Και στης νύχτας το λαμπάδιασμα να πυκνώνει ο δεσμός μας
και να σμίγει παλιές κι αναμμένες τροχιές, με το ροκ του μέλλοντός
μας.